

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 22 iulie 2024
(OR. en)

12503/24
ADD 1

ENT 140
MI 717
COMPET 817
CHIMIE 56
AGRI 583
SAN 460
DELECT 135

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	18 iulie 2024
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2024) 4826 final, ANNEXES
Subiect:	ANEXE la Regulamentul delegat al Comisiei de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește criteriile de biodegradabilitate pentru agenții de peliculizare și polimerii de retenție a apei

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2024) 4826 final, ANNEXES.

Anexă: C(2024) 4826 final, ANNEXES

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.7.2024
C(2024) 4826 final

ANNEXES 1 to 2

ANEXE

la

Regulamentul delegat al Comisiei

**de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al
Consiliului în ceea ce privește criteriile de biodegradabilitate pentru agenții de
peliculizare și polimerii de retenție a apei**

ANEXA I

Partea II secțiunea „CMC 9: POLIMERI ALȚII DECÂT NUTRIENȚII POLIMERICI” din anexa II la Regulamentul (UE) 2019/1009 se modifică după cum urmează:

- (1) La punctul 1, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
„Un produs fertilizant UE poate conține polimeri în cazul în care scopul polimerilor este:”;
- (2) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:
„2. Începând cu 17 octombrie 2028, polimerii menționați la punctul 1 literele (a) și (b) sunt:
 - (a) polimeri care sunt rezultatul unui proces de polimerizare care a avut loc în natură, independent de procesul prin care au fost extrași, și care sunt substanțe nemodificate chimic în sensul articolului 3 punctul 40 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006; sau
 - (b) polimeri biodegradabili în conformitate cu criteriile stabilite în apendicele 1 din prezenta anexă.”;
- (3) se adaugă următorul apendice 1:

„Apendicele 1

Criteriile de biodegradabilitate pentru polimerii menționați în secțiunea CMC 9 punctul 1 literele (a) și (b)

1. Biodegradabilitatea polimerilor menționați în secțiunea CMC 9 punctul 1 literele (a) și (b) trebuie demonstrată în următoarele două compartimente de mediu:
 - (a) Compartimentul 1: sol; și
 - (b) Compartimentul 2: apă dulce, de estuar sau de mare.
2. Polimerul trebuie să atingă:
 - (a) în compartimentul 1:
 - (1) o degradare finală de cel puțin 90 % în raport cu degradarea materialului de referință în termen de 48 de luni plus perioada de funcționalitate (FP) indicată pe etichetă; sau
 - (2) o mineralizare de cel puțin 90 %, măsurată ca CO₂ degajat, pe o perioadă maximă de 48 de luni plus perioada de funcționalitate (FP) indicată pe etichetă;
 - (b) în compartimentul 2, o degradare finală în raport cu degradarea materialului de referință în 12 luni, astfel cum se prevede în tabelul următor:

Criteriu evaluat	Criteriu de trecere (FP=0)	Criteriu de trecere (FP = 1 lună)	Criteriu de trecere (FP = 2 luni)	Criteriu de trecere (FP = 3 luni)	Criteriu de trecere (FP≥6 luni)
Degradarea-țintă minimă după 12 luni	≥ 43,8 %	≥ 41,0 %	≥ 38,1 %	≥ 35,1 %	≥ 25,0 %

Pentru perioadele de funcționalitate mai mici de 6 luni, altele decât cele prevăzute în prezentul tabel, criteriile de trecere se calculează utilizând următoarea formulă de descompunere exponențială:

$$TD12m = 1 - \exp(-\lambda \cdot (12 - FP))$$

unde:

TD12m = degradarea-țintă minimă după 12 luni (exprimată ca procentaj),

λ = rata de degradare calculată ca $\lambda = -\ln(0,1) / t_{90}$,

t_{90} = durata biodegradării de 90 %, care este de 48 de luni,

FP = perioada de funcționalitate (exprimată în luni).

3. Pentru a demonstra criteriile de biodegradabilitate de la punctul 2 litera (a), se utilizează una dintre următoarele metode de testare:
 - (a) EN ISO 17556:2019. Materiale plastice – Determinarea biodegradabilității aerobe finale a materialelor plastice în sol prin măsurarea consumului de oxigen într-un respirometru sau a cantității de dioxid de carbon degajat;
 - (b) ASTM D5988-96:2018. Metoda standard de testare pentru determinarea biodegradării aerobe în sol a materialelor plastice.
4. Dacă nu au loc tranziții de fază (tranziție vitroasă sau topire) între 25 °C și 37 °C, temperatura în timpul testării în conformitate cu punctul 3 literele (a) sau (b) poate fi ajustată la 37 °C.

În acest caz, criteriul relevant de la punctul 2 litera (a) este considerat ca fiind demonstrat dacă polimerul:

 - (a) atinge o degradare finală sau o mineralizare, astfel cum se menționează la punctul 2 litera (a), de cel puțin 45 %, în cadrul unui test separat la 25 °C în 20 de luni, în care degradarea sau mineralizarea avansează, iar faza de platou nu trebuie să fi fost atinsă, cu excepția cazului în care degradarea sau mineralizarea este de cel puțin 90 %; și
 - (b) îndeplinește unul dintre următoarele criterii:
 - (i) o degradare finală de cel puțin 90 % în raport cu degradarea materialului de referință în termen de 20 de luni plus perioada de funcționalitate indicată pe etichetă; sau
 - (ii) o mineralizare de cel puțin 90 %, măsurată ca CO₂ degajat, pe o perioadă maximă de 20 de luni plus perioada de funcționalitate indicată pe etichetă.
5. Pentru a demonstra criteriile de biodegradabilitate de la punctul 2 litera (b), se utilizează una dintre următoarele metode de testare:
 - (a) EN/ISO 14851:2019 Determinarea biodegradabilității aerobe finale, în mediu apos, a materialelor plastice. Metoda prin măsurarea consumului de oxigen într-un respirometru închis;
 - (b) EN/ISO 14852:2021. Determinarea biodegradabilității aerobe finale, în mediu apos, a materialelor plastice. Metoda prin analiza dioxidului de carbon degajat;
 - (c) ASTM D6691:2018 Metoda standard de testare pentru determinarea biodegradării aerobe a materialelor plastice în mediul marin de către o comunitate microbiană definită sau de către un inocul din ape marine naturale.

6. Pentru polimerii menționați în secțiunea CMC 9 punctul 1 litera (a), testul se efectuează pe un material care constă în:
 - (a) polimerul sau polimeri conținuți în particule sau care formează o peliculă continuă pe particule („particule de polimeri”), comparabile în ceea ce privește compoziția, forma, dimensiunea și suprafața cu agentul de peliculizare prezent în produsul fertilizant UE;
 - (b) pelicula izolată; sau
 - (c) polimerul sau polimerii în forma introdusă pe piață, în care miezul materialului este înlocuit cu un material inert, cum ar fi sticla.
7. Pentru polimerii menționați în secțiunea CMC 9 punctul 1 litera (b), testul se efectuează pe un material care constă în polimerul în forma introdusă pe piață.
8. Pot fi utilizate ca materiale de referință următoarele materiale:
 - (a) martori pozitivi: materiale biodegradabile precum pulbere microcristalină de celuloză, filtre de celuloză fără cenușă sau poli- β -hidroxibutirat;
 - (b) martori negativi: polimeri nebiodegradabili, cum ar fi polietilena sau polistirenul.”.

ANEXA II

Partea I din anexa III la Regulamentul (UE) 2019/1009 se modifică după cum urmează:

(1) la punctul 1, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) pentru produsele care conțin un polimer menționat în partea II secțiunea CMC 9 punctul 1 litera (a) sau (b) din anexa II:

(i) perioada de după utilizare în care eliberarea nutrienților este controlată sau capacitatea de retenție a apei este în creștere („perioada de funcționalitate”), care nu depășește perioada dintre două aplicări în conformitate cu instrucțiunile de utilizare menționate la prezentul punct litera (d);

(ii) o instrucțiune de a aplica produsul în conformitate cu zonele-tampon necesare pentru produsele fertilizante în conformitate cu normele naționale relevante sau, în absența unor astfel de norme, de a aplica produsul la cel puțin 3 m de orice corp de apă de suprafață;”;

(2) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. Utilizatorul final este instruit să nu utilizeze produsul în contact cu solul și, în colaborare cu producătorul, să se asigure că produsul este eliminat în mod corect după încheierea utilizării, în cazul în care produsul fertilizant UE:

a. este un substrat de cultură menționat în partea II secțiunea CFP 4 punctul 2a din anexa I; sau

b. conține un polimer utilizat ca liant în produs, astfel cum se menționează în partea II secțiunea CMC 9 punctul 1 litera (c) din anexa II, care nu îndeplinește niciuna dintre cerințele din partea II secțiunea CMC 1 punctul 1 litera (f) subpunctele (i), (ii), (iii) sau (iv) din anexa respectivă.”.